Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

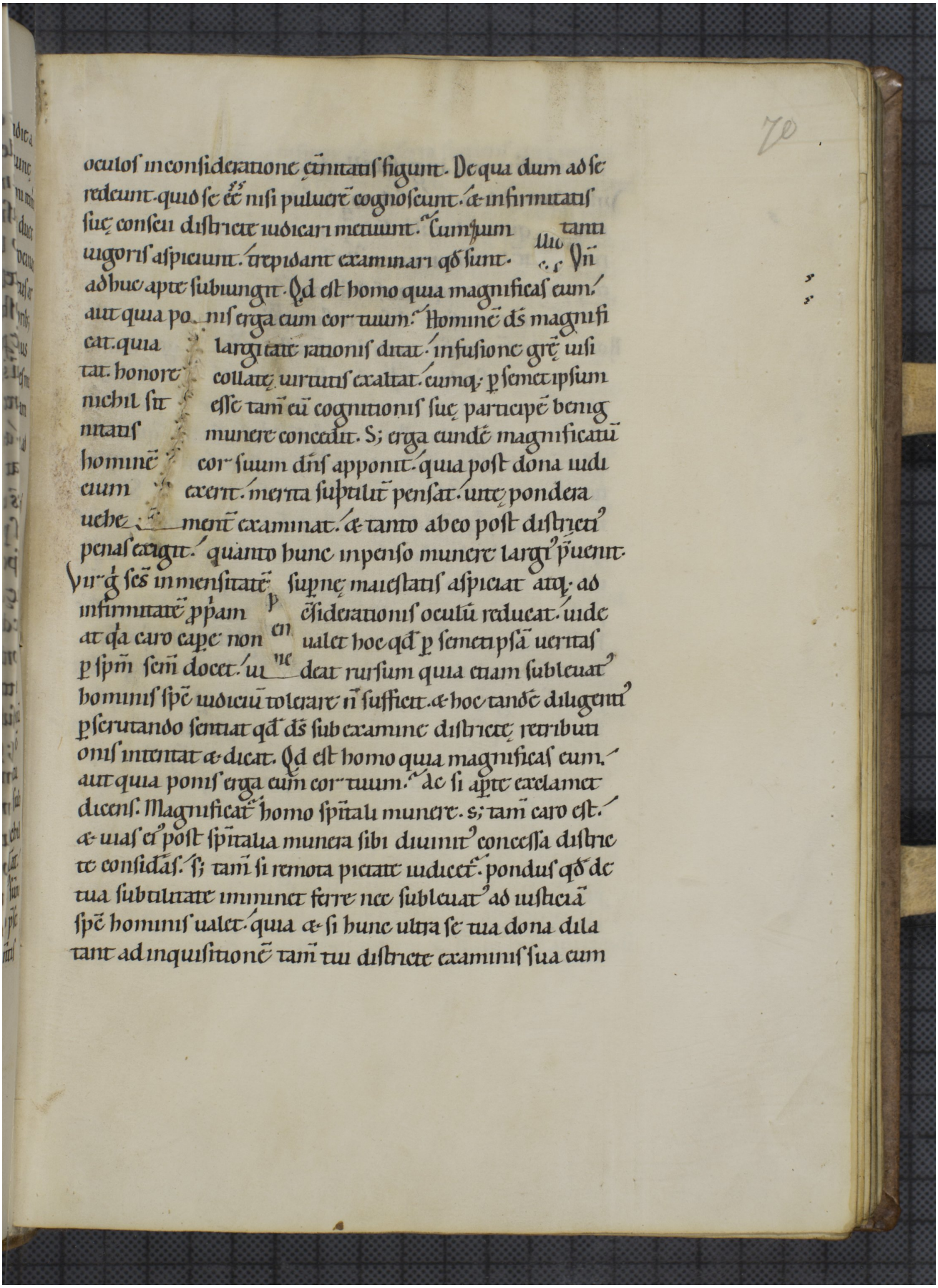

70

oculos inconsideratione ẽnitatis figunt. De qua dum ad se
redeunt. quid se ẽe nisi puluerẽ cognoscunt. & infirmitatis
suę conscii districte iudicari metuunt. Cum tum tanti
uigoris aspiciunt. trepidant examinari qd sunt. Qui
adhuc apte subiungit. Qd est homo quia magnificas eum.
aut quia po nis erga eum cor tuum. Hominẽ ds magnifi
cat. quia largitate rationis ditat. infusione grẽ uisi
tat. honore collatę uirtutis exaltat. cumq; p semetipsum
nichil sit esse tam eũ cognitionis suę participẽ benig
nitatis munere concedit. S; erga eundẽ magnificatũ
hominẽ cor suum dns apponit. quia post dona iudi
cium exercit. merita suptilit pensat. utrę pondera
uehe mentũ examinat. & tanto ab eo post districti
penas exigit. quanto hunc in penso munere largi puenit.
Vt q sẽs in mensitatẽ supnę maiestatis aspiciat atq; ad
infirmitatẽ ppam p ẽsiderationis oculũ reducat. uide
at qa caro capẽ non cn ualet hoc qd p semetipsa uertas
p spm sem docet. ut ne deat rursum quia etiam subleuat
hominis spẽ iudiciũ tolerare ñ sufficit. & hoc tandẽ diligenti
pserutando sentiat qd ds sub examine districte retributi
onis intentat & dicat. Qd est homo quia magnificas eum.
aut quia pomis erga eum cor tuum. ac si apte exclamet
dicens. Magnificat homo spitali munere. s; tam caro est.
& uias ei post spitalia munera sibi diuinit concessa distric
te considas. s; tam si remota pietate iudicet. pondus qd de
tua subtilitate imminet ferre nec subleuat ad iusticiã
spẽ hominis ualet. quia & si hunc ultra se tua dona dila
tant ad inquisitionẽ tam tui districte examinis sua eum